

dog, at man noget har foregrebet Foranstaltninger af den Natur ved Givelsen af Nationalbankens Oktroj i 1907, idet det vil være meget vanskeligt at lægge særlige Baaend paa den almindelige Bankvirksomhed samtidig med, at man undtager den Bank, der er særlig begunstiget af Staten. I Tilknytning hertil vil jeg spørge den højtærede Handelsminister, om det Forlydende er rigtigt, som man har set fremført i Blade, og som har givet Anledning til en ret kraftig Avispolemik, at det er Regeringens Agt i den nærmeste Fremtid at fremsætte Lovforslag her i Tinget til Ændring af Nationalbankens Oktroj. Hvis dette Forlydende bekræftes, vil jeg bede om, at der gives Rigsdagen rigelig Tid til Overvejelse, vi er ikke tjente med at faa et Spørgsmaal af den Natur forelagt her Kl. 1, hvis det skal vedtages ved tredje Behandling inden Kl. 4. Det vil jeg for mit Vedkommende ikke kunne give min Tilslutning til, saa meget mere som Spørgsmaalet om Bankernes hele Udlaansvirksomhed nu er rejst af det ærede Medlem fra Bjerre.

I samme Forbindelse maa jeg maaske have Lov til at spørge om, hvad det bliver til med Forhandlingerne med Bankerne om at yde Kommunerne Laan til Iværksættelse af offentlige Arbejder. Der er forlængst fra Kommunerne fremkommet Henvendelse om at faa Penge til Byggeforanstaltninger m. m. til Afhjælpning af den Arbejdsløshed, som den nuværende Situation maatte fremkalde. Vi længes ude i Kommunerne efter at faa at vide, hvorledes det gaar med denne Sag. Jeg haaber, at den højtærede Minister, hvis han ikke kan besvare Forespørgselen i Dag, da kan give det Udvalg, som skal behandle Bankernes Stilling, nogle Oplysninger herom.

I og for sig har jeg ikke særlig Lyst til at komme ind paa Enkeltheder, men jeg nødsages dog til at omtale nogle. Jeg har alt berørt en Bestemmelse af Vigtighed, som jeg beklager, Ministeren ikke har fastholdt, da det var Folketingets Ønske, at den skulde gennemføres. Jeg tænker paa Bestemmelsen om Indlaansrentens Fiksering. Der er ogsaa andre Ting, med Hensyn til hvilke jeg beklager, som allerede antydet, at den højtærede Minister ikke har fulgt det Folketingsudvalg, som i forrige Samling beskæftigede sig med denne Sag, jeg tænker navnlig paa alle de Bestemmelser, der paa mit Partis Initiativ blev indført i Betænkningen angaaende den skarper Kontrol overfor Bankvir-

somhed og for saa vidt ogsaa Sparekasservirksomhed. Vi havde den Glæde at finde Tilslutning i Udvalget til en Bestemmelse om, at Medlemmer af en Banks Direktion eller Bestyrelse ikke maa have Sæde i Bestyrelsen for store økonomiske Foretagender, som vedkommende Bank financierer. Det har Ministeren ogsaa strøget. Jeg vil gerne spørge hvorfor. Naar det er et stærkt Ønske her i Tinget, hvorfor sletter man saa den Slags Bestemmelser? Jeg begriber det ikke, da Lovforslaget jo skulde frem her i Tinget. Jeg vil ikke i særlig Grad bebrejde Ministeren, at han ogsaa har slettet Bestemmelsen om, at Fader og Søn ikke paa samme Tid maa have Sæde i samme Banks Direktion, men jeg vil sige til Ministeren, at Ændringsforslag herom igen vil fremkomme fra mig, hvis jeg faar Sæde i det kommende Udvalg. Der er nemlig visse Grunde til ogsaa at tage det Punkt med.

Jeg vil endvidere henstille, at man genoptager det fra vor Side stillede Ændringsforslag — og jeg takker for den Tilslutning, som de Herrer af de andre Partier i sin Tid gav os, jeg haaber paa den paa ny — om Forbud mod, at Dommere har Sæde i Bestyrelsen for Pengeinstitutter. Herom opnaaedes der nemlig ogsaa Enighed. Jeg kan ikke tænke mig, at hverken den uden- eller indenrigspolitiske Situation kan lægge sig hindrende i Vejen for et Forbud mod, at Dommere har Sæde i Pengeinstitutters Bestyrelse. Jeg beklager, at man skal staa og gentage saa selvfølgelig Ting, som denne Afdeling af Rigsdagen klart og bestemt har givet sin Tilslutning. Jeg vil spørge, med hvilken Begrundelse man ikke har optaget en saadan Bestemmelse i Lovforslaget nu. Jeg ved meget vel, at der i sidste Samling af Hensyn til Forhandlingerne om Retsplejeloven blev rettet en Opfordring til os om at lade dette Spørgsmaal udgaa, da det særlig egnede sig til Afgørelse paa Lovforslaget om Rettens Pleje, men dette Lovforslag bliver jo ikke til noget — Ministeren har sagt, at vi ikke kan vente at faa denne Sag fremmet i denne Samling —, og saa synes det mig, da der er nogen Mulighed for at føre den foreliggende Sag til en Afslutning, at der er god Grund til her at vedtage, hvad Tingets store Flertal er enigt om. Saa vidt jeg husker, var hele Udvalget enigt om det paagældende Ændringsforslag.

Da Sagen, som af den foregaaende Taler nævnt, og som forudsat ved dens Forelæggelse, vil blive henvist til et Ud-